

Sự Tử Tế ở Vòng Xoay Ngựa Gỗ

Bài của Hilary Watkins Lemon
(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Khi Damien bước vào công viên, em đã nghe thấy tiếng nhạc vui nhộn đang phát ra. Bà của Damien đang đưa cậu cùng em gái Adele đi chơi trò vòng xoay ngựa gỗ yêu thích. Trò này thú vị vì có phần chơi cùng với những chiếc vòng. Damien hào hứng chỉ cho Adele cách chơi.

Ngay sau đó cả hai đã xếp vào hàng. Vòng xoay ngựa gỗ rất lớn và nhiều màu sắc, với rất nhiều chú ngựa nhỏ được chạm khắc. Những đứa trẻ tươi cười ngồi trên những chú ngựa non và vẫy tay khi chúng cưỡi ngựa xoay vòng quanh.

"Nếu em chọn một con ngựa ở ngoài rìa, em có thể chơi trò bắt vòng!" Damien nói với Adele. "Em có thấy những chiếc que mà các bạn nhỏ ấy đang cầm không? Và có thấy chú đang cầm những chiếc vòng đằng kia không?"

Damien chỉ vào người nhân viên. Chú ấy đứng gần vòng xoay và giữ ra một chiếc vòng. Khi cưỡi trên vòng xoay ngựa gỗ, những đứa trẻ cố gắng xiên chiếc que của mình qua chiếc vòng để bắt lấy nó. Mỗi lần ai đó bắt được một chiếc vòng, người nhân viên lại đưa ra một chiếc mới.

Adele vỗ tay. "Em muốn bắt hết tất cả các vòng!" cô bé nói.

Cuối cùng thì hai anh em cũng đến đầu hàng. Nhưng trên vòng xoay chỉ còn sót lại một con ngựa.

"Damien này," Bà em nói, "hay là con nhường cho Adele con ngựa cuối cùng này đi, vì em ấy chưa bao giờ cưỡi nó trước đây cả? Con có thể cưỡi ở lượt tiếp theo."

"Được ạ," Damien lẩm bẩm. Cậu bé quan sát người nhân viên giúp Adele cưỡi lên chú ngựa non màu nâu sáng bóng. Sau đó, người nhân viên đưa cho Adele một chiếc que để cô bé chơi bắt vòng.

Nhạc nổi lên và vòng xoay bắt đầu quay. Damien quan sát Adele từ phía bên cạnh cùng bà em. Nhưng Adele đang cầm ngược chiếc que! Thay vì cầm chiếc que ở phần cán lớn, cô bé lại cầm ở phần đầu dài và mảnh được dùng để bắt những chiếc vòng.

"Adele, xoay chiếc que của em lại!" cậu bé hét lên. Nhưng Adele dường như không nghe thấy Damien vì tiếng ồn. Khi cô bé đi đến chiếc vòng, chiếc que của em ấy đã chạm vào nó. Nhưng phần tay cầm quá lớn để có thể xiên qua chiếc vòng.

"Adele, cái que của em kia!" Damien cố một lần nữa. "Em không thể bắt được vòng nếu em cầm nó như vậy!"

Nhưng Adele không nghe thấy cậu bé. Cô bé chỉ cười phần khích khi vòng xoay ngựa gỗ di chuyển. Chiếc que của cô bé gõ vào chiếc vòng một lần nữa và một lần nữa. Cô bé không bắt được một chiếc vòng nào.

Damien rên rỉ. Adele đã lãng phí lượt chơi của em ấy! Nếu cậu bé ở trên vòng quay, cậu sẽ bắt được tất cả các vòng.

Khi lượt chơi kết thúc, cậu bé ấy chạy đến chỗ Adele.

"Anh đã nói với em cách cầm cái que rồi mà!" Damien hét lên. "Tại sao em không nghe anh? Em đã làm sai hết rồi!"

Adele không hét lại Damien. Cô bé cũng không khóc. Em ấy chỉ đứng đó và trông thấy mình nhỏ bé, nhỏ bé, và nhỏ bé.

Tim Damien đập thành thịch, và mặt cậu nóng bừng. Cậu bé tức giận khi thấy Adele đã bắt trượt tất cả những chiếc vòng đó! Nhưng đây mới chỉ là lần đầu tiên của cô bé. Ngoài ra, cô bé đã trông có vẻ như đang rất vui. Cho đến lúc này.

Damien cảm thấy thật tồi tệ. Cậu bé ước gì mình đã không la mắng Adele.

"Anh xin lỗi em," cậu bé nói dịu dàng. "Anh đã cư xử không tử tế."

Adele nhìn lên.

"Hay là anh chỉ cho em vài mẹo để bắt những chiếc vòng nhé." Damien nói. "Anh sẽ ngồi cạnh em

trên vòng xoay ngựa gỗ và giúp em."

Adele gật đầu.

Sau đó Damien quay sang bà của các em. "Bà mua cho chúng cháu hai vé nữa để Adele có thể thử chơi lại, bà nhé?"

Bà mỉm cười. "Tất nhiên rồi!" ●

Câu chuyện này diễn ra ở Pháp.

